

มีนฤतिकกรรมฉันชีสาว...

แม้ไม่มีนยานหลักฐานชัดเจน ก็มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

“การมีชี เป็นชี” และเรื่องชีสาว สำนักงาน ก.พ. วางแนวทางการลงโทษข้าราชการที่มีพฤติกรรมดังกล่าวไว้หลายกรณี มีโทษขึ้นสูงถึงขั้นปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ไม่ว่าจะเป็นชีหรือมีชีโดยสมัครใจหรือไม่ หากทั้งสองฝ่ายมีสามีหรือภรรยาด้วยกันอยู่แล้ว และอยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยาโดยเปิดเผย แม้จะไม่ได้จดทะเบียนสมรสกันก็ตาม ก็เป็นความผิดวินัยถึงขั้นปลดออกหรือไล่ออกจากราชการได้ ส่วนข้าราชการผู้ที่ไม่ได้มีภาระผูกพันทางครอบครัว แต่มีความสัมพันธ์กันฉันสามีภรรยาด้วยกัน หากบิดา มารดา หรือคู่หมั้นร้องเรียน ก็อาจมีความผิดวินัยถึงขั้นปลดออกจากราชการด้วยเช่นเดียวกัน

ศาลปกครองสูงสุดเคยมีคำพิพากษาในคดีเรื่องหนึ่งคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่าข้าราชการชายซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์ฉันชีสาวกับหญิงซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีคู่สมรสอยู่แล้ว แม้จะไม่มีหลักฐานยืนยันชัดเจนว่ามีความสัมพันธ์ทางเพศกันหรือไม่ แต่มีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงความไม่น่าไว้วางใจในเรื่องชีสาว เช่น มีการพูดคุยโทรศัพท์ติดต่อกันทั้งกลางวันและกลางคืน การไปพักในห้องเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัดของทั้งคู่ และแม้จะอ้างว่าครอบครัวของทั้งสองฝ่ายต่างอยู่ด้วยกันเป็นปกติสุข ก็ไม่อาจนำมาอ้างให้พ้นความรับผิดชอบได้

นำคดีไปยื่นฟ้องต่อศาลปกครองว่า ไม่ได้มีพฤติกรรมตามที่ถูกล่าวลา ขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งลงโทษ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมฉันชีสาวกับหญิงซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีคู่สมรสอยู่แล้ว แม้จะไม่มีหลักฐานยืนยันชัดเจนว่ามีความสัมพันธ์ทางเพศกัน แต่การดำเนินการทางวินัยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์โดยปราศจากข้อสงสัยถึงการกระทำความผิดดังเช่นในคดีอาญา การกระทำดังกล่าวจึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว

กรณีจึงเป็นการไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียไป โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ข้าราชการชายรายนั้นจึงถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

การที่ข้าราชการประพฤติตนไม่เหมาะสมในทางเพศกับผู้อื่นที่มีคู่สมรสของตนอาจเป็นพฤติกรรมหนึ่งถือเป็นการ “ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง”

“ข้าราชการ” ต้องตระหนักว่า ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหน้าที่การทำงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือความประพฤติส่วนตัว **“ข้าราชการ”** ก็ต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับประชาชนทั่วไปให้สมควรแก่ศรีของความเป็น **“ข้าราชการ”**

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด
ที่ อบ.41/2561